

[Rimstad.]
den danske sømand ikke vil tage, vil jo i den givne situation falde tilbage på ham selv. Man vil da heller ikke tage hensyn til ham fra udenlandsk side, når han har brug for det. Der er intet, der som sådanne gensidige restriktioner og retorsioner har en tilbøjelighed til at vokse ud over alle grænser.

Beskæftigelse af udlændinge i danske skibe kan imidlertid aldrig helt undgås. Dels afmønstrer et betydeligt antal danske søfolk fra danske skibe hvert år i udlandet på grund af sygdom, dels finder der et tilsvarende antal udeblivelser sted. Det vil i de allerfleste tilfælde simpelt hen ikke være muligt at erstatte disse folk med andre danske inden for et rimeligt tidsrum, og derfor er der da også åbnet adgang for dispensationer fra de gældende bestemmelser. Men dispensationsmulighederne er helt utilstrækkelige. Hvis et dansk besætningsmedlem f. eks. bliver sygt i europæisk havn og en udlænding af den grund påmønstrer, skal denne efter den af ministeren foreslåede ændring forlade skibet, når rejsen er endt, selv om dette finder sted på den anden side af jordkloden, langt fra mandens hjemland. Dette kan ikke have sin rimelighed. Vi skal derfor henstille til ministeren, at han ændrer sit nye forslag og går tilbage til den tidligere bestemmelse om, at kravet om gennemgået sømandsskole kun tager sigte på første udmønstring fra dansk havn.

Jeg har i øvrigt til lovforslaget kun en enkelt bemærkning vedrørende aldersgrænsen for hovmestre. Efter forslaget er denne sat til 25 år, hvad der ikke kan anses for at være rimeligt, når en person i andre erhverv kan få næringsbrev, når vedkommende er fyldt 21 år.

Forslag til lov om Søfartens Fællesråd giver mig ikke anledning til bemærkninger. Dette lovforslag ændrer jo ikke de bestående forhold ud over de ændringer, der ligger i oprettelsen af søfartens uddannelsesråd.

Jeg skal til slut henstille, at man i det udvalg, der vil blive nedsat til behandling af disse tre lovforslag, vil tage de indvendinger op til overvejelse, som jeg her på mit partis vegne er fremkommet med.

Handelsministeren (*Lars P. Jensen*): Må jeg sige tak for den tilslutning, der i princippet er givet til de tre lovforslag, som jeg

her har fremsat om søfartsuddannelsen, om Søfartens Fællesråd og om ændringer i lov om skibes bemanning. Jeg vil også sige tak for, at man ikke fra folketingets partier har kritiseret — det havde jeg i og for sig ventet — at loven om søfartsuddannelse er en rammelov, for det er den jo, og den indeholder relativt mange bemyndigelser til handelsministeren. Når vi i handelsministeriet har udarbejdet lovforslaget på denne måde, er det netop for at kunne gøre uddannelsen fleksibel, således at man kan ændre den, efterhånden som den og tiden skriber frem. Disse lovforslag er jo ikke kommet til verden efter én dags arbejde; det er, som hr. Baunsgaard sagde, sket efter lange forhandlinger og lange overvejelser, som begyndte i sin tid med det, vi kalder „Beaulieumødet“, hvor vi med mandskabsorganisationerne og rederens organisationer drøftede hele problemstillingen omkring søfarten. Som hr. Baunsgaard sagde, blev resultatet dengang, at vi fik det, vi kaldte „søfartens helhedsløsning“, der bl. a. — og som det væsentligste — indebar ændringerne i bemandingsloven.

Dengang stod så tilbage de problemer, som vi nu har til behandling, og dem har vi haft en lignende konference om på Risø. Men inden man kom så langt, blev der jo efter mødet på Beaulieu nedsat 5 arbejdsgrupper, som tog sig af de enkelte uddannelser, som er skitseret i lovforslaget om søfartsuddannelse. I disse arbejdsgrupper har selvfølgelig både mandskabsorganisationerne og rederne været repræsenteret, og man har dér drøftet tingene helt til bunds. Der er selvfølgelig enkelte sager, som man ikke har kunnet blive enig om, men for visse af uddannelsernes vedkommende er man nået til enighed. Det fremgår ikke af lovforslaget eller af bemærkningerne, men jeg tror, det er rigtigt, at det materiale, der foreligger fra disse arbejdsgrupper, bliver stillet til udvalgets rådighed, for der er, synes jeg, værdifulde ting deri.

Hr. Hans Pihl var inde på spørgsmålet om § 20, der vedrører understøttelserne, og spurgte mig, hvorfor der var, skal vi sige lidt svaghed i bemærkningerne. Vi skal jo være lidt forsigtige med at skrive det alt for konkret i bemærkningerne, men jeg vil da gerne understrege over for hr. Hans Pihl,